

עפ"ג 62832/02 - רמי מור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 16-02-62832 מор נ' מדינת ישראל

לפני: כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

כב' השופטת מיכל ברק נבו

המעורער רמי מור

נגד

המשיבת מדינת ישראל

פסק דין

1. המעורער הורשע, על פי הودאותו, בכתב אישום מתוקן בת"פ 12-10-20099 (בית המשפט השלום ברחוות) בביצוע העבירות הבאות:

א. 8 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, לפי סעיף 220(5) יחד עם סעיף 224 לפקודת מס הכנסת, התשכ"א-1961 (להלן: **פקודת מס הכנסת**);

ב. 6 עבירות של הצגת מסמך כזב למשלם ההכנסה לצורך מניעת ניכוי מס המקורי, לפי סעיף 220(6) יחד עם סעיף 224 לפקודת מס הכנסת;

ג. השמדת או הסתרת מסמכים, לפי סעיף 216(6) לפקודת מס הכנסת;

ד. זיהוף מסמך בכונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות חמימות, לפי סעיף 418 יחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין-התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**);

ה. שימוש במסמכים מזויפים, לפי סעיף 420 לחוק העונשין.

2. המעורערណון לשנת מאסר בפועל, ל-8 חודשים מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור כל עבירה מסווג פשע לפי פקודת מס הכנסת, ל-4 חודשים מאסר על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור כל עבירה מסווג עוון לפי פקודת מס הכנסת, לתשלום קנס בסך 50,000 ש"ח או 5 חודשים מאסר תמורתו ולחתיימה על התcheinויות בסך 10,000 ש"ח להימנע במשך שנתיים מלבצע כל עבירה על פקודת מס הכנסת.

3. בהתאם למתואר בכתב האישום המעורער עסוק בין השנים 2001 עד 2008 במגוון תחומיים, לרבות שיווק צמיגים, שיפוצים, ריצוף, עבודות ריתוך ומסגורות, נהגה במשאית וכדומה. המעורער שימש כמנהל היחיד של חברת ר.מ.י. מור שיווק (1998) בע"מ, הנאשמה 2 בת"פ 12-10-20099 (להלן: **החברה**), והחזיק ב-99% ממניות החברה.

המערער והחברה פעלו בעורמה ותחבולה כדי להת媚ק ממס בדרכים הבאות: לא הודיעו לפקיד השומה על עיסוקה של החברה בתחוםי העיסוק; לא ניהלו פנקסי חשבונות; לא הגיעו לפקיד השומה דו"חות שנתיים על הכנסות החברה והעלימו הכנסות של החברה מפקיד השומה.

המערער השתמש בחברה במסגרת עיסוקיו, מסר ללקוחותיו חשבונות מס וגביה מהם מס ערך נוסף על שמה של החברה נגד תשלום. הוא לא דיווח על העסקאות לרשות מע"מ, לא העביר את סכומי המס ולא דיווח למס הכנסה על ההכנסות ובכך נמנע מתשלום המס. סכום ההכנסות שהועלם עמד על 1,907,950 ש"ח לפחות.

כמו כן, המערער נמנע מהפקדת המחאות שקיבל מלูกחותיו ופדה אותן למזומנים באמצעות צדדים שלישיים, ובכך הסתר את פעילותו העסקית ואת היקף הכנסותיו והכנסות החברה.

במהלך כל שנות המס בין השנים 2003 - 2008, הציג המערער ללקוחותיו מסמכים כזיבים בדבר היותו פטור מניכוי מס במקור. האישורים בדבר פטור מניכוי מס במקור זיופו על ידי המערער ואדם נוסף, שזהותו אינה ידועה, שפעלן בצוותא. המערער שילם לאדם הנוסף עבור הזיווף, מתוך מטרה לקבל תשלום מלוקחות החברה מבלי שנוכה מהם מס במקור. במועד שאיןנו ידוע השמיד המערער את פנקסי החשבונות שביהם העתקי החשבונות שנמסרו ללקוחותיו.

4. ערעורו של המערער מופנה כלפי חומרת העונש שהוטל עליו.

גזר הדין של בית המשפט קמא

5. בית המשפט קמאקבע בפסק דין כי כתוצאה מביצוע עבירות המס בהן הורשע המערער נפגעו הערכיים החברתיים של הגנה על ביטחונו הכלכלי של הציבור וקיופת המדינה, וכן נפגע ערך השוויון בנטול המס. לצד העלמת המס ישנן נסיבות מחמירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, השמדה או הסתרת מסמכים, זיווף מסמכים בכונה לקבל דבר, ושימוש במסמכים מזויפים. מדובר בנסיבות שיש בהן פגיעה נוספת בציבור, תוך שיבוש סדרי השלטון והממשלה.

6. עוד נקבע כי הפגיעה בערכיים המוגנים היא חמורה, ונסיבות ביצוע העבירות הן במידה הגדולה של העבירות שבahn הורשע המערער. מדובר בפגיעה במשך שנים, תוך ביצוע עבירות רבות, ובמספר מישורים, שנעשו בתחומים רבים, בעורמה, מתוך תכנון ויחד עם אחר, כאשר כתוצאה לכך הועלמו הכנסות בסכום של 1,907,950 ש"ח לערך (הסכום הנ"ל, בו הודה המערער, מהוות רבע מהסכום המקורי - 7,500,000 ש"ח שייחסו לו בכתב האישום המקורי).

7. בית המשפט קמא ציין כי המחדלים לא הוסרו.

8. עוד ציין בית המשפט קמא כי מطبع הדברים, בעבירות מהסוג הנדון, אין מקרה אחד זהה לשניהם. בית המשפט קמאבחן מספר פסק דין, מהם ניתן ללמוד אודות מדיניות הענישה הרלוונטיות, בשינויים המתוחים, והטעים כי אין בפסקה שהובאה נסיבות זהות ל蹶ה של המערער. בחלוקת מהפסקה

שהובאה המחדלים הוסרו ויש בכר כדי להקלה משמעותית במתחמי הענישה, משום שהນזק לkopftה המדינה הוקטן. עם זאת, ציין בית המשפט קמא, יש בפסקה שהובאה על ידו כדי להתוות את המסגרת לקבעת מתחם העונש ההולם.

.9. בית המשפט קמא התייחס לסעיף 40 לחוק העונשין וצין כי מצבו הכלכלי של המערער הוא בכרי ע, אין לו נכסים, הוא מתגורר אצל אמו ומסיע לה ומשלם מזונות לילדיו הקטינימ.

.10. לאחר ש שקל את מדיניות הענישה ונסיבות המקירה, כאשר המחדלים לא הוסרו, קבע בית המשפט קמא כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע המערער כולל מאסר בפועל לתקופה הנעה בין 12 חודשים ובין 24 חודשים וסכום שנווע בין 40,000 ש"ח ל- 100,000 ש"ח.

.11. בית המשפט קמא הביא בחשבון את הנסיבות אשר אין קשרות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין: העדר עבר פלילי, הودאת המערער בביצוע העבירות, מצבו הכלכלי הקשה של המערער, חסר נכסים, מתגורר אצל אמו ומסיע לה. אי הסרת המחדלים נלקחה בחשבון במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, ומכאן שאין לשוב ולהתחשב בכךיה זו במסגרת המתחם עצמו.

.12. בית המשפט קמא סיכם כי רוב הנסיבות נוטות להקלה בגין מתחם העונש ההולם, אך לא מצא כי מתקיימות נסיבות מצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם.

.13. בסוף גזר דין ציין בית המשפט קמא כי העבירות אומננו בוצעו בין השנים 2001 ל-2008, אולם הן התגלו לרשות רק בשנת 2011 וככתב האישום הוגש בשנת 2012. כן צינו גורמים שהביאו להימשכות ההליכים, בהם התפטרות ארבעה עורכי דין מייצוג המערער והעובדה שהוא לא התיצב לדיניהם רבים.

.14. בית המשפט קמא מצא לנכון להטיל על המערער עונש אחד כולל לכל האירועים, תוך שהוא לוקח בחשבון את מדיניות הענישה, מספר העבירות, תדירותן והזיקה ביניהן. כן נלקחו בחשבון כל רכיבי הענישה והאיון ביניהם.

טענות המערער

.15. בפסק הדין צינו עובדות לא נוכנות. המערער יציג במשפט כל ההליך על ידי עורר דין אחד מהסניגוריה הציבורית (עו"ד ד"ר גיל עשת) ועל כן שגה בית המשפט קמא בקובען כי ארבעה עורכי דין התפטרו מייצוגו. המערער לא התיצב רק לשני דיןיהם והוא מצר על כר.

.16. אין כל שחר לטענה שהועלתה כלפי המערער לפיה הוא מעיל וחיף מסמכים בסכום של 7,500,000 ש"ל. המערער הודה בסכום של כ-000,000 ש"ל על מנת להקל על ההליך המשפטי ולחסוך בזמןו של בית המשפט, למراتות שסכום זה מופרך ואני תואם את המציאות.

.17. המערער מעולם לא השמיד מסמכים ולא הודה בכך. בשנת 2005 או 2006 הושמדו מסמכים בזדון על ידי נושא, לו המערער היה חייב כספים. עובדה זו, לפיה רכבו נשרף יחד עם כל המסמכים, ובגין כך הוגשה תלונה במשטרת אשדוד, נעלמה מעינוי של בית המשפט קמא.

- .18. המערער אכן לא הגיע לדוחות במספר עסקאות אך הסיבה לכך היא מציאות כלכלית קשה מנשוא. עסקו של המערער קרטס, כתוצאה מכך הוא התגרש ונלקחו ממנו על ידי נשים שונים ביתו, רכבו, תוכניות חסכוון ופנסיה, כאשר במקביל היה עליו לפרש ארבעה ילדים קטינים.
- .19. המערער מצר על מעשייו ואין לו עבר פלילי. הוא לוחם לשעבר, שירת במילואים עד גיל 50 וסובל מתחלואים שונים. המערער מתגורר אצל אמו בת ה-82, שהיא עיוורת ועבירה שני אירועים מוחיים.
- .20. המערער מנסה מזה כנה וחזי לשקם את חייו בעבודה מסודרת, המאפשרת לו לעמוד בתשלומי המזונות לילדים, לטפל באמו ואף מבטיחה לו פנסיה. אם ייאסר לא יהיה מי שיפרנס את הילדים ואף סביר להניח כי המעסיק הנוכחי לא יחזיר אותו לעובודה בתום שנה. כמו כן, ספק רב אם יצליח למצוא עבודה בגילו.
- .21. אילו המערער היה מגיש את הדוחות לרשותו המס הוא לא היה נדרש כלל לשלם מס, אלא להיפר היה מקבל החזרים.

תגובה המשיבת

- .22. גזר הדין מקל ביוטר עם המערער, שכן בית משפט קמא טעה הן בקביעת מתחם העונש ההולם והן בקביעת מקום המערער בתחום המתחם, כאשר הסתמכר על פסיקה שאינה רלוונטית לנסיבות ביצוע העבירות ע"י המערער.
- .23. המערער לא הסיר את המחדלים ואף אין לזקוף לזכותו את התmeshכות ההליכים שכן הוא לא התקיים במספר דיןונים בפני בית משפט קמא.
- .24. אפשר שהוא מקום להגיש ערעור על קולת העונש, אולם ערעור זה לא הוגש משיקולים מערכתיים.

דין והכרעה

- .25. אין צורך להזכיר מיללים על החומרה הרבה שיש לייחס לעבירות מס. כפי שנאמר ברע"פ 512/04 **אבו עביד ואח' נ' מדינת ישראל פ"ד** נח(4) 381, 384 (2004):

"**בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבאה יש להתייחס לעבירותן כלכלית, ועבריתנות מס בכלל זה, נוכחות תוצאתה הרסנית למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, וכן חgiaה הקשה בערך השווין בנשיאות נטל חובות המס הנדרש לצורכי מימון צרכיה של החברה ולפעולתן התקינה של הרשות הציבורית. העבירותן הכלכלית, ועבריתנות המס בכללה, אינה מסתכמה אף בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשפטת של אזרח המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסייע צורכי החברה, ובתשתיות האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביה המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעות מירמה מתחכמים, קשים לאייתור.**"

.26. חומרה יתרה נודעת לעבירות מס, כאשר הן כרוכות בפעולות שיטתיות הנמשכת על פני שנים רבות, מלואה בתכנון ובתחכום, כאשר כתוצאה ממנה מועלמות הכנסתה בהיקפים גדולים, כפי שהיא במקרה של פנינו בו המערער העלים, במשך תקופה של שモנה שנים, ובשיטות מרמה שונות, הכנסתה בהיקף של כ- 1,900,000 ₪.

.27. בית המשפט קמא מצא כי מתחתן העונש ההולם במקרה דין הינו אסור לתקופה בין 12 ל-24 חודשים וקנס בסכום של עשרות אלפי שקלים.

אנו סבורים כי בהתחשב מכלול הנسبות הנוגעות לעניינו, מדובר בתחום מקל, ואינו מוצאים עילה להתערב בו. הוא הדיין באשר לעונש שהוטל על ידי בית המשפט קמא בתחום המתחם, אף הוא נוטה לקולא.

.28. כבר הבינו לא אחת את דעתנו כי בעבירות מס ראוי לייחס משקל משמעותי להסרת המחדל, שכן אין דין של מי שלא הסיר את מחדלו כדי מי שהסירים, אשר יהיה זכאי להקללה בעונשו, כפי שנקבע לאחת בפסיקת בתי המשפט.

.29. בעפ"ג 14-05-26177 (מרכז) בהרב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.2.2015) נאמרו על דין זה בקשר להדורים הבאים בעמ' 10-9 לפסק הדיין:

"הסרת המחדל, בדומה לכל מעשה של תיקון תוכאות העבירה ופיזוי הנזק, לא רק שעולה בקנה אחד עם האינטראס הציבורי, han הערכי והן הכלכלי, אלא אף מלמדת באופן מובהק על נטילת אחריות והבעת חרטה...."

.30. וכיוצא בכך נאמר בעפ"ג (מרכז) 13-12-20791 אלון ואח' נ' פרקליטות מחוז ת"א - מיסוי וככללה (3.7.2014):

"גם אם לא בהכרח ולא בכל מקרה ומדובר יש לראות בהסרת המחדל משומן נטילת אחריות מלאה ושלמה והבעת חרטה כנה ואמיתית... הרי שעדין ראוי לעודד עבריני מס הנופסים בכך לעשות כל שבידם, לרבות באמצעות נטילת הלוואות ושיעבוד כל רכושם, על מנת להסיר את המחדל ולשלם את מלאה המס, ולפיכך גם ראוי שהדבר יבוא לידי ביטוי בଘירת העונש".

.31. בית המשפט קמא סבר שיש להביא בחשבון את שאלת הсрתו או אי הсрתו של המחדל בקביעת מתחם העונשה, שכן הדבר משליך על "הנזק שנגרם מביצוע העבירה", כאמור בסעיף 40(א)(4) בחוק העונשין.

לדעתיו, את הנזק הנגרם מביצוע העבירה, יש לבחון במועד ביצועה ולאור הערכיהם המוגנים בסיסוד העבירה.

כל שמדובר בעבירות מס, הנזק הנגרם בשל כך שהברין אינו מלא אחר חובתו לדוחות ולשלם מס אמת, אך משפייע על קופת המדינה, אך בראש ובראשונה הוא משפייע על מערכת המס בכללותה, המבוססת, על אמונה חברותית שענינה שוויון בנשיאות נתול המס, כמו גם על יחסיו האמון בין האזרחות לרשויות המס. לפיכך,;br>ברין מס שלא דיווח כנדרש על הכנסתתו, ודואג לאחר מכן להסרת המחדל בדרך של תשולם המס, אינו מפחית בכך את

הנזק שנגרם מביצוע העבירה, אלא פועל רק לתקן תוצאות העבירה, כאמור בסעיף 40(5) לחוק העונשין.
הגישה לפיה הסדרת המחדל קובעת את מיקומו של הנאשם בטור המתחם אומצה, למשל, בעפ"ג (ת"א)
47301-01-14 **רשות המסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים נ' פ.מ.מ בעמ**
(16.6.2014):

"**שיעור מרכזי ודומיננטי עניינו הסרת המחדל.** המערער הסיר את המחדל במלואו,
שלים סכום של כ-1,600,000 ₪ לרשות המס, וזאת עוד בשלב הטיעונים לעונש
בבית משפט קמא. הסרת המחדל הינה הביטוי האולטימטיבי ללקיחת אחריות
והכרה בחתא, לצד הפן האופרטיבי והמעשי שיש בה, דהיינו השבת הנזק באופן
שהקופה הציבורית קיבלה בחזרה מה שנגרע ממנו. בית המשפט מازן ומעולם
התחשבו בנימוק זה לעניין ההקללה בעונש. אין בכך כמון כדי למעט מחומרתה של
הADB, אולם יש בכך כדי להשליך על הענישה. תיקון 11 העומד במקד הדין
הכיר גם הוא בחשיבות הסרת המחדל. אלו מפנים לסעיף 40(5) המונה בין
הנסיבות שבהן רשאי בית המשפט להתחשב בעוני העונש ואשר אין קשרות
לביצוע העבירה גם את "מאמצי הנאשם לתקן תוצאות העבירה ולפיצו על הנזק
שנגרם בשלה".

.32. במקורה שלפנינו העמיד בית המשפט קמא את עונשו של המערער בתחום המתחם ממש, ולפיכך, על אף שלא עתנו, כאמור, שאלת הסרת המחדל נוגעת לקביעת מיקומו של הנאשם בטור המתחם, לא יהא בכך כדי להביא להקללה בעונשו של המערער; ראשית, משום שגם סבורים כי הרף התחthon שקבע בית המשפט קמא מAMILIA נוטה לפחות, אך שהumarur היה ראוי אף לעונש חמור יותר. שנית, גם אם היה מקום קבוע רף ענישה תחthon נמוך יותר, באופן שהיא ניתן לעורוך הבחנה בין מי שהסר את המחדל (כך שמייקומו יהיה קרוב יותר לרף התחthon של המתחם) לבין מי שלא הסיר אותו (כך שמייקומו בתחום היא גבוהה יותר), עונשו של המערער שלפנינו, שלא הסיר את המחדל, מAMILIA לא היה בתחום אותו מתחם, אלא גבוהה הימנו, והוא בכלל מקרה לא היה פחות מהעונש שנוצר עליו בסופו של יומם.

.33. לא רק שהumarur ביצע על פני תקופה ארוכה ובדרך שיטית ומתווכמת, עבירות מס חמורות, אלא הוא אף לא דאג, עד עצם היום הזה, לפעול בדרך כלשהי לשם הסרת המחדל, באופן יכול ללמד על נטיילת אחריות ועל הבעת חרטה.

אף העובה שהumarur טען כי הסכם בו הודה הוא "סכום מופרך שאינו תואם את המציאות" מלמדת על אי נטיילת אחריות.

אם אין די בכך, המערער אף הוסיף וטען כי אכן היה מגיש את הדוחות לרשות המס וכלל בהן את הכנסותיו, ולאור ההוצאות שהיו לו ביצירון, לא היה נדרש כלל לשלם מס, אלא אדרבא - היה מקבל החזרי מס.

.34. אלו דוחים טענה זו. בעפ"ג 13-07-56587 מדינת ישראל נ' קובי [27.11.2013] נאמרו בעוני זה הדברים הבאים (פסקה 6 לפסק הדין):

"... הוזמן לנו, כמו כמעט לכל מوطב העוסק בתחום זה, להביע את דעתנו על הטעון, ולפיו לו היה פלוני מנהל ספרים כדין, הוציאתו ביצור הכנסה היו מביאות לכך שבסוףו של יום לא היה צריך לשלם מס. יתכבד פלוני וינהל ספרים, ולאחר מכן יעלה טענה זו. מי שאינו מנהל ספרים, כורת את הענף עליו הוא ישב, ככל שהדבר אמרו בטענה דלעיל".

35. על כך ניתן להוסיף כי ההנחה ש牒בוקש המערער מבית המשפט להניח, לפיה אם הוא היה מגיש דוחות כדין, לא היה נדרש לשלם מס, אף היה זכאי לקבל החזרי מס, כלל אינה מחויבת למציאות, שהרי עניין זה כלל לא הוכח על ידי המערער.

יתרה מכך, אין כל סיבה להניח לטובתו של עבריין מס, שאינו מגיש דוחות, ואין מדווח על הכנסותיו, כי הוציאתו הנטענות הן אמתיות וכשרות, שניתן לנכונות מהכנסותיו על פי דין המס. יתכבד המערער ויגיש דוחות כדין וכדין, כולל את כל הכנסותיו והוציאתו, ורק לאחר מכן יעלה טענה מסוג זה.

36. אשר לנסיבותו האישיות של המערער, טען המערער כי היה על בית המשפט קמא ליחס משקל רב יותר למצבו הכלכלי והבריאותי, לגילו, למצבו המשפטי, לכך שהוא מטפל באמו, ולעובדת שאין לו עבר פלילי.

יעון בגזר דין של בית המשפט קמא מעלה כי לשיקולים אלה ניתן המשקל הראו, ואין מקום להתערבותונו, מה גם שעונש המאסר שהוטל על המערער הוא בתחתית המתחם ממש. עונש הקנס קרוב ביותר לרף התחתון, ובוודאי שאין במקרה דין הצדקה לחזור לקולא מהמתחם בשל שיקולי שיקום.

37. יתר על כן, הלכה היא כי בכל הנוגע לעבירות המס יש לתת עדיפות לשיקולי הרתעה וגמול על פני נסיבות אישיות, כפי שנקבע בע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל פ"ד נח(3) 721, 727 (2004):

"UBEIROT HA-MASS HACALCHIOT HAFKO B-SHANIM HA-ACHRONOT LE-HIYOT REUA CHOLAH, VEMCAAN SHISH
 MKOM LI-YITAN LAKA MASHKAL BE-UNISHA MIN HAFN HARRATUTI. LAKA SHABBAVA BI-ET-HAMSHFET LGAZOR AT
 DINU SHEL ADAM ASHER HORUSH B-UBEIROT MASOG ZA, LA YITAN MASHKAL LEN-SIBVOT AISHEIOT
 VLO-MIZOKHA CALCALIT".

38. בדומה לכך נאמרו הדברים בرع"פ 2638/13 עובדי נ' מדינת ישראל (28.4.2013):

"ISH L-HATIICHUS L-UBERIYNOT HA-MASS B-CHOMERAT ITURA, HEN LNOCHEH FGIVUTAH HAYSHIRA BE-CIS
 HATIBORI, VEHEN LNOCHEH FGIVUTAH HA-UKIYFA BE-CISOTO SHL CEL AZORAH VA-azorah. UL YISOD GISHA ZO,
 HOTOVUTAH B-PESIKHA MDINIYOT UNISHA, ASHER L-PIYA ISH LGAZOR AT DINIM SHL UB-REBRIYNI HA-MASS,
 TUR MATHN UDIFOTH L-SHIKOLI HARRATUA VOGMOL, VLBKROM UL PNI N-SIBVOT AISHEIOT SHL
 HEBRUYIN".

39. אשר לטענות המערער לפיה נפלה טעות בגזר הדין שציין כי המערער החליף ארבעה עורכי דין - עובדה שהתגלתה בפנינו כמוצעת, הרי שיעון בגזר הדין מעלה כי בית המשפט קמא לא ראה בכר נסיבה משמעותית לחומרה, מה גם שהמערער אישר כי הוא לא התיציב לדינום בשתי הזדמנויות, ולפיכך

ניכר כי אכן יש לו תרומה להתמכות ההליכים, כפי שצוין בגזר הדין.

40. סיכום של דברים, בהביאנו בחשבון מכלול שיקולים אלה, בהם: (א) החומרה בעבירות מס המצדיקה להעדייף את שיקולי ההרעתה והגמול על פני הנסיבות האישיות; (ב) החומרה היתרה שיש בעבירות הנעשות באופן שיטתי ולאורך תקופה ארוכה והכרוכות בהעלמת הכנסות בסכומים ניכרים; (ג) אי הסרת המחדל; (ד) יתר הנסיבות שנשקלו על ידי בית המשפט קמא - אנו סבורים כי לא נפלה שגגה בגזר דין של בית המשפט קמא ולפיכך אין מקום להתערבותנו.

.41. אנו דוחים את הערעור.

המערער יתיצב לרצוי מסרו בבית סוהר הדרים, ביום 3.7.16 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

על המערער לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים שנקבעו לעיקוב ביצוע עונש המאסר יעדמו בתוקפם עד להתייצבויות המערער לרצוי עונשו.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ו (12 אפריל 2016) במעמד המערער.

שמעאל בורנשטיין, שופט

אברהם טל, נשיא

אב"ד